

[H. P. Jensen.]

man ikke skal oprække alt for skarpe Linier for Begrænsningen af Undervisningen.

Jeg vil gerne udtale Ønsket om, at de kommunale Skoler ikke faar mindre Tilskud end nu. Som kommunal Mand er jeg ikke interesseret i, at Tilskuddet til de kommunale Ungdomsskoler nedsættes. Der er, saa vidt jeg kan se af det foreliggende, en svag Mulighed for, at det kan ske. Det er dog ikke helt givet, men Stillingen er den, at ogsaa de kommunale Ungdomsskoler hidtil har haft ret trange Kaar at virke under. Jeg trøster mig dog med, at der til saavel Sløjdundervisning som Husholdningsundervisning ydes et Tillæg til Lønningen eller til Timebetalingen, og at man opretholder den Ordning, som er gældende for Øjeblikket, saa at der kan ydes et Tilskud paa 60 pCt. af Skolens Etablerringsudgifter.

Jeg skal i Henhold til, hvad jeg har sagt, paa mit Partis og egne Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme, idet jeg meget understreger Betydningen af, at Lovforslaget kommer saa tidligt fra dette Ting over til det andet høje Ting, at det kan blive ophøjet til Lov, inden Samlingen slutter.

Ellinger: Den højtærede Minister har i Gaar i Folketinget udtalt Haabet om en Gang at kunne komme til at kalde sig Skoleminister i Stedet for Undervisningsminister. Det forstaar jeg ikke ganske. Jeg synes, at „Undervisningsminister“ er den smukkeste Titel, man i det hele taget kan have i dette Land, og „Skoleminister“ er da et kedeligt Navn; det gaar let over til „Skolemester“, og er der noget, den højtærede Minister utvivlsomt ikke vil, saa er det netop at skolemesterere.

Jeg kan ganske slutte mig til den Tak, som den ærede sidste Taler udtalte til Ministeren for Fremsættelsen af dette Lovforslag, men vi bør ikke glemme ogsaa at sende en taknemmelig Tanke til den forrige Minister, Hr. Byskov, som jo har sat Sagen i Gang, og til det Udvalg, som har udarbejdet det Lovforslag, Ministeren har fundet saa godt, ligesom det følgende Lovforslag, at han har fremsat det i uforandret Skikkelse her i Tinget.

Man forstaar, at det om Sagen nedsatte Udvalg har staaet overfor et vanskeligt Valg; enten en Opretholdelse af de to Slags Skoler, og i saa Tilfælde maatte der være en skarpere Adskillelse mellem dem, eller en Ordning, hvorved de to

Skoleformer slaas sammen til een. Alene den Omstændighed, at Efterskolen, hvis Undervisningstid tidligere var sat til senest Kl. 7, nu mange Steder er gaaet over til at slutte først Kl. 9, gør det lidt urimeligt at skelne mellem Aftenskoler og saadanne Skoler. Naar Lovforslaget bliver gennemført, vil det ogsaa medføre den Fordel, at man fremtidig kun skal arbejde med een Form for Ungdomsskoler, og efter det Lovforslag, der er fremsat, er det jo nærmest Aftenskolens Princip, der der slaar igennem. Aftenskolen har i Byerne nærmest været besøgt af lidt ældre, medens paa Landet de helt unge Elever ikke blot findes i Efterskolen, men tillige i Aftenskolen. Paa Landet er Aftenskolen en for Kommunen og det lokale Skolevæsen meget billig Form for Undervisning. Skoleraadene har hidtil kun givet Bidrag til Aftenskolen og ikke til Efterskolen, men nu slaas altsaa disse to Skoler sammen.

Om den økonomiske Rækkevidde af Lovforslaget er det ikke muligt for noget Menneske at vide Besked. Det er ikke saaledes, som naar man f. Eks. fremsætter et Lovforslag om at forhøje Afgiften paa en eller anden Vare; saa stiller man en Beregning op om, at en saadan Forhøjelse rimeligvis vil medføre saa og saa stor en Nedgang i Forbruget, og at det pengelige Resultat bliver det og det, en Beregning, som kan se meget smuk ud paa Papiret, men som i Realiteten ikke viser sig at slaas til. Det har jo gentagne Gange vist sig, at naar man forhøjer Afgiften paa en Vare, saaledes at dens Pris stiger, vokser ogsaa samtidig Forbruget, idet Varen anses for at være meget finere og derved bruges mere af den almindelige Befolkning. Men naar man nu staaar ganske usikker med Hensyn til, hvilke pekuniære Virkninger dette Lovforslag vil faa, er det dog i hvert Tilfælde nødvendigt, at man indretter Skolerne og deres Undervisning saa godt som muligt. Det maa forhindres, at der gives Tilskud til Skoler, hvis Undervisning ikke er forsvarlig. Initiativet til Oprettelsen af en Skole kan nu tages af enhver Person, der kan sikre sig et lokalt Tilskud af 50 Ø. pr. Undervisningstime — det behøver ikke at være fra de kommunale Autoriteter —, og saaledes kan en mindre god Lærer, der burde anvende sin Fritid paa at dygtiggøre sig, oprette en Skole, naar blot f. Eks. hans Hustru sikrer, at de 50 Ø. pr. Undervisningstime er til Stede, og Manden faar saa 2 Kr. 40 Ø. pr. Time i Tilskud. Vel skal Skoleledningen efter Lovforslaget godkende Undervisningsplanen, men Plan er et og Ud-